

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 kron; za pol in četrt leta razmeroma; za Ogrsko 4 K 50 vin, za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnina z ozirom na visokost poštne. Naročnino je plačati naprej. Posamezne štev. se prodajajo po 6 v.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje štev. 3.

Slava Tebi, ki si nas kmete ljubili!

Kmečki stan, srečen stan!

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopiše se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 4.

V Ptuj v nedeljo dne 24. januarja 1909.

X. letnik.

Ječa — cilj?

Vsa prvaška politika zadnjega časa ima menda edini cilj, pripeljati gotove lahkomišelnosti osebe v — ječo. To trditev lahko hladnokrvno izrazimo. Ni treba, da bi se pri tem spominjali nesrečnih konzumnih društev, katera so prvaki svoj čas ustanovljali z veseljem in navdušenjem, kakor da bi bila od njih večnost odvisna. Ne, dogodki zadnjih mesecev nam dokazujejo dovolj jasno, da imamo prav.

Kaj jebila napaka pri konzumnih društvih? Prvič dejstvo, da te zadrage niso bile potrebne in drugič, da niso bile ne uresničene in ne vpeljane od strokovnjakov. Ta ali oni žegani ali nežegnani gospod je nagovoril par lahkovernih kmetov, da so prevzeli mesta v predstojništvu in nadzorništvu, brez da bi vedeli, zakaj in kako se gre, — in ko je prišel polom, so sedeli ti nevedni, lahkomišelnosti kmeti nakrat na obtožni klopi. Romali so v ječo, in marsikateri je spreletelo v tem trenutku britko izpoznanje. Pravi ustanovitelji nesrečnih konzumnih društev, prvaki gospodi, so bili na varnem, oni niso ničesar podpisali, oni niso bili za ničesar odgovorni, — kmet, dobrosrčni, opeharjeni kmet je romal zanje — v ječo.

Tako je bilo in tako je še danes. Pri marsikateri prvaški posojilnici stoji stvar dandanes istotako slaba, kakor je stala pred leti pri konzumnih društvih. In naše globoko prepričanje je, da bode žalibog tudi pri teh posojilnicah in drugih prvaških denarnih podjetjih prišlo do poloma. Že danes poka, da obšine pametnega gospodarja groza, — in kadar pride neizogibni „krah“, plačevali bodejo zopet nedolžni, zapeljani kmetje in romali bodejo zopet lahkomišelnosti kmetje — v ječo.

Oj ti nesrečna prvaška politika, ali vodiš res edino v ječo?

V najbolj neupotrebnih in najbolj bedastih društvih „vzgajajo“ prvaki kmetstvo mladino. „Vzgajajo“ jo, — seveda na svoj način. Naše mnenje je sicer — in vsak pametni človek bode temu mnenju pritrdil, — da potrebuje kmet

mladina v prvi vrsti strokovne izobrazbe. Vemo, da potrebuje kmet veliko znanja, veliko znanstvene vednosti. Kmet mora znati dobro gospodariti in dobro računati. On mora čitati, mora poznati tržne cene. Ali vsega tega se ne priučijo v prvaških društvih. Ne, tam se priučijo, kako treba shode sklicavati, kako treba plesati in „teater“ igrati. . . . 90% teh prvaških društev demoralizuje naravnost kmetstvo mladino, jo žene v pijačo in spolsko razuzdanost in posledice so: pretepi, uboji, umori, samomori, detomori, napadi — z eno besedo: ječa. . . .

Na tucate mladih kmetških sinov in hčerk bi lahko našli, katere so edino prvaška društva v ječo spravila. In na tucate bi jih lahko onih našli, kateri so prišli v ječo, ker so v zmislu prvaške gongje izvršili napade, uboje in preliti krvi. Le v zadnjih mesecih sta izdihnili v Ljubljani dva mladeniča mlado svoje življenje vsled prvaške gongje in več kot 200 tako nahujskanih nevednežev je romalo vsled te gongje — v ječo.

Prvaki in prvaški listi pa potem pojejo pesen o „narodnih mučnikih“, da, celo spomenike postavljajo tem zapeljanim žrtvam, ali denar za te spomenike nabirajo zopet med revnim ljudstvom. . . . Vse, vse lepo! Ali vprašanje je, zakaj se prvaki sami ne izpostavljajo taki „narodni nevarnosti“? Zakaj morajo ljudski sinovi zanje v ogeri po kostanj? Zakaj se skrivajo voditelji zverinske te gongje, kadar je resni trenutek? Ta breznačajna strahopetnost prvaških voditeljev je dokaz ničvrednosti njih ciljev in njih stremeljenja.

Prvaki voditelji sedijo pri pečenki in finem vinčku. Duša jim je vesela in v svetem navdušenju zaženketajo kozarci in prvaki zapojejo narodne pesni. . . . V ječi pa sedijo lačni in žejni tisti zapeljani reveži, ki so verovali pravnim besedam in ki so žrtvovali svojo poštenost za frazo prvaštva. . . .

Ali vedno naprej gre gongja — naprej, dokler ne konča — v ječi. . . .

Politični pregled.

Državni zbor pričel bode svoje zasedanje zopet 20. t. m. Vlada bode skušala, da se potegne vložene nujnostne predloge nazaj in bode predložila postavni načrt poddržavljenja. In potem — no, potem se bode mešetarilo naprej, kakor se že od nekdaj v tej „ljudski zbornici“ mešetari. . . .

Živinske cene padajo in ne rastejo, kakor trdijo to zadnje gotovi kmetški sovražniki. Dokaz temu sledeče številke, ki se tičejo sicer dunajskega trga, ki so pa vendar splošno veljavne. Tekom zadnjih šestih let so bile živinske cene v sredini sledeče:

	1908	1907	1906
	v kronah pri sto kilah		
pitana živina	44—100	50—105	52—109
pašna	38—60	40—74	78—74
koščena	26—74	36—70	34—75
biki	50—74	56—84	60—88
krave	58—78	52—80	52—80

	1905	1904	1903
	v kronah pri sto kilah		
pitana živina	54—106	52—90	52—88
pašna	48—74	46—68	48—74
koščena	34—63	32—69	34—60
biki	55—80	56—78	54—78
krave	54—76	52—76	52—76

Iz tega razvidi pač sleherni človek, da živinske cene niso narasle in da torej kmet ni kriv visokim cenam mesa. Kmet ni oderuh, temveč on zahteva le del tistega, kar mu gre!

Ureditev deželnih financ. V češkem deželnem zboru predlagal je Nemec dr. Eppinger vlogo vladi, kako naj bi se uredilo slabe finance posameznih dežel. V tej vlogi se zahteva, da naj bi vlada polovico potrebščin za ljudske šole plačevala. Nam se zdi ta misel izborna, kajti slabim razmeram dežel so izdatki za šolo veliko krivi. Seveda, enkrat bi bilo treba tudi kaj resnega glede občin storiti; kajti mnogo občin je v velikanskih dolгах in to večidel zaradi šol.

Velikanski potres v Italiji.

Vedno nova poročila prihajajo in dokazujejo vse grozovitosti te velikanske nesreče. Hočemo tedaj svojim čitateljem še par posameznosti priobčiti.

Zdravnik dr. Rossi piše: »Hotel sem se zutraj od Messine v Taormino peljati. Kar nakrat začujem grozno ropotanje. Bilo je slišati, kakor da divja velikanski vihar in da se meče železne goreče štanke v vodo. Sedel sem na postelji, ki se je nakrat dvigala proti stropu. Tekel sem k oknu in videl padati strehe, dimnike, balkone. Privezal sem močno vrv na okno in se pustil po nje s svojo materjo in sestro doli. Neki vojak je bil na cesti in mi je pomagal, da pridemo iz razvalin. Skozi oblake prahu smo dospeli na prosti trg. Vse je bilo v razvalinah. Pred cerkvijo, od katere ni ničesar razven par sten ostalo, ležalo je stotero na pol nagih oseb. Poslanec Fushi je prišel z steklenimi očmi proti meni in mi dejal: »Gospod, pomagajte mojemu bratu!«. Brat je ležal v kamenju; k sreči ga je obvaril neki močni obok smrti in rešila sva ga. Povsod krog, povsod težko ranjeni, mrlji, krvavi, razcepani kosi človeških trupel. Voda je slana, kajti zemlja se je znižala in morje je vstopilo v pitno vodo. Spremil sem 50 ranjencev, ki mi jih je oddal neki oficir, na parnik »Cebro.« Kakih 500—600

zdivjanih nagih ljudi je naskočilo colniško poslopje. Vojaki bijejo in streljajo v množico, ki prične kriče bežati; 30 oseb se valja v svoji krvi na tleh.«

Neki Dunajčan, trgovski uslužbenec Schober, pripoveduje tako-le: »Dotični večer sem precej dolgo čital in šele pozno zaspal. Po 5. uri zutraj sem čutil sunek, ki me je vrgel iz postelje. Mislim sem si takoj, da je potres. Z težavo sem prišel na stopnice in pred vrata. Vrata so bila obložena z razvalinami. Palača nasproti se je podrla. Šel sem čez razvaline in stal v temni noči na prostem. Iz daljave je bilo slišati vpitje, jokanje in klice na pomoč. Končno se je pričelo mračiti. Videli smo, da so se vse hiše podrele. Na trgih so stali beguni, otroci so tekli nagi okoli, ženske in moške so prihajali iz vseh ulic. Neki otrok je padel iz razburjenosti mrtve na tla. Neki mornar nas je peljal k parniku »Salvatore«. Molo se je na pol v morju pogreznil. Ko smo prišli v pristan, videli smo mesto, podobno morju plamen. Od vseh strani so se dvigala plamena proti nebu. Šel sem in naštel tekot noči in prihodnjega dne 120 potresnih sunkov. Pristan je bil podoben bolnišnici. Povsod so ležali ranjeni in čakali zdravnikov. Cutiti je bilo tudi že duh mrljov, ki so ležali v razvalinah. Končno sem se v groznem strahu v Neapel odpeljal.«

Slikar Gericke pripoveduje m. dr.: »Do 5. ure zu-

traj sva z nekim tovarišem čitala in hotela ravno kar spat iti, ko sva začula šumenje, ki je prišlo vedno bližje. Tekla sva na ulico. Kar nakrat začutila, kako se zemlja pod našimi nogami trese. Predno sva zamogla o vzroku misliti, ko je bilo že slišati velikansko gromenje in ropotanje. Videli smo, kako so se hiše podirale, kakor da bi bile iz papirja. Oblaki prahu so branili izgledu. Padla sva na tla. Iz neke hiše prihihi ženska z dvema otrokoma. Bili so le v srajcih in dala sva ji najini suknji. Groza je bila opaziti na lici ženske; bila je edina, ki se je iz dotične hiše rešila. Tekli smo proti pristanu. Kamor smo pogledali, povsod le razvaline, pod njimi pa tisočeri ljudi pokopani. Dostikrat smo padli — na mrlje po nesrečnih. Srečali smo ženske, dekleta, nage, bose. Posamezniki niso hoteli od razvalin proč; bili so blazni, strah jim je vzel pamet.«

Dva mlada zakonska se je 6 dni po nesreči rešila. Imela sta dojenčka, katerega so skale ubile. Žena je dajala možu svoje mleko in preživela sta se. Ti iz groba rešeni čutiljo vsi grozno žejo. Voda je prvo, kar dobijo in zahtevajo. Mlada žena je dala prvo šalo vodo svojemu možu. Nikdo se ne more niti predstavljati grozovite razmere.

Od druge strani se še poroča: Potres je začel v globi morja med ljarskimi otoki, Kalabrijo in Sic-

Krave po 28 kron! Nemški kmetijski poslanec Zuleger je dejal v državni zbornici: „Dobil sem telegram iz Bukovine, da se prodajajo na sejmu v Cernovicu krave po 28 kron. Naravnost zločin je, ako se v takem času, ko je naša živinoreja tako slaba, ko nima živina vsled suše nikakoršne vrednosti, hoče uvažati še srbsko živino. Mi kmetije smo bili vedno žrtve, ker nismo imeli nikakoršnega vpliva na zakonodajo. Mi imamo dovolj vzroka, da prinašamo vladi največjo nezaupanje, ker smo bili vedno opeharjeni in osleparjeni.“ — Prava beseda! Ali zdi se nam, da kmetije niso bili opeharjeni in osleparjeni le od strani vlade, marveč tudi od svojih poslancev, kateri se gre več za dijete in za ponižno udanost nego za kmetško bodočnost.

Novo vojaško orodje. Poroča se, da so vsi 42 poljsko-kanonirski regimenti oboroženi z novo 8 cm poljsko kanono. Strelja se iz nje 6:68 kg težke kroglice z začetno hitrostjo 500 m. Največja daljaba strela znaša 6.100 do 6.800 m. Cela kanona tehtja 1.010, z vozom vred pa 1.800 kg. Tudi organizacija artiljerije se je spremenila; vsaka divizija obsegala bode odslej 1 poljsko-kanonirski regiment s 4 baterijami in 1 divizijo havbic z 2 baterijami. Baje bode tudi infanterija dobila novo streljivo. Nova kroglica je 28 mm dolga in je v svinčeni sredi še jekleni trn; na 1000 m prebije ta kroglica vsako varnostno pripravo.

Nižjeavstrijski deželni zbor je sprejel predlog, da je odslej nemščina edini podučni jezik na Nižje-Avstrijskem. S tem se je hotelo ustaviti naval Čehov, ki so se že po celi državi čutili kot gospodarji.

Trgovinska pogajanja z Rumunsko je vlada baje že dokončala. V kratkem bode torej tudi to vprašanje postalo važno. Za Srbijo torej Rumunska, in za Rumunsko? Bogve katera država! Vboga naša domača živinoreja, vbogi kmetje! Glavni vodja vseh avstrijskih klerikalcev, dunajski župan Lueger je že izjavil, da je za pogodbo z Rumunsko. In njemu bodejo pač vsi črnuhi sledili.

Veleizdajalci. 11. svečana se bode pričela pred zagrebško sodnijo velika razprava proti srbskim veleizdajalcem. Povabljenih je nad 300 prič. Razprava se bode vršila tekem 3 mesecev. Obtoženih je 53 Srbov, večinoma trgovcev, učiteljev, župnikov in kmetov. Obtoženi so, da so stali v zvezi z veleizdajalskim društvom „Slovanski jug“ in da so razširjali velebsko idejo po Hrvatskem, Slavoniji, Dalmaciji, Bozni in Hercegovini. Glasom obtožbe so hoteli uresničiti krvavo ustajo in odtrgati omenjene dežele s pomočjo Srbije od naše države. Vsa javnost pričakuje radovedno to velikansko razpravo. Od krila bode veliko in dokazala tudi nam, kakim ljudmi se bratijo naši slovenski prvaki!

V Pragi prišlo je ob priliki dijaškega „bumla“ zopet do hudih prizorov. Podivjana druhal je napadla posamezne študente, jih opljuvala in osuvala brez vzroka. Kdaj bode tega češkega banditstva konec? Orožniki šele so napravili red. Kaj ko bi Nemci povsod drugje enako nastopali in pretepli vse Čehe, ki živijo med Nemci! Vzemimo le Dunaj, kjer je velikansko število Čehov, ki živijo izključno od nemškega kruha, medtem ko puščajo nemški študenti v Pragi svoj denar. Praga je danes pač vzor narodnjaške podivjanosti!

lijo. Morje je brizgalo kakor hiše visoke valove, ki so hoteli proti zemlji. Takoj potem se je začutilo troje sunkov, ki so uničili vsa mesta. Moč potresa je šine železnice izrgala. Tuneli v bližini mesta Messina so se podrli. Poleg tega je bil hud mraz in grozoviti dež. Hudodelniki so izvrševali grozne zločine. Odrezali so mrličom prste, da so dobili prstane. Takoj prvi dan so vajeli 30 teh zverinskih ljudi postrelili. Male kmetijske hiše so v valovih morja popolnoma izginile. Tisočeri mrlički še niso pokopani. V Messina so bili ubili m. dr. ves 83. infanterijski regiment razven enega vojaka; 7 kompanij 22. regimenta; ves 89. regiment razven 5 podčastnikov; vsi policaji, vsi colninski stražniki, vso osebje parnikov, vsi seminaristi, vsi mestni svetniki in vsi mestni uradniki. V blaznosti je učinilo mnogo oseb samomor. Norišnice v Siciliji so premajhne, da bi sprejele vse znorele. Velika nevarnost so tudi vsled lakote podivjani psi, ki se lotijo ne samo mrličov temveč tudi že živih ljudi. Lačni ljudje streljajo pse in jih potem pojedjo. Iz vseh strani sveta prihajajo podpore. Prvi je bil naš cesar, ki je daroval 50.000 frankov. Dunajska občina je dala 20.000, berolinska 50.000, Paris 30.000. V Ameriki se je nabrala še nad 5 milijonov. Italijanski kralj je dal 200.000 lir. Tako se izkaže v resnem hipu vendar le ljubezen do bližnjega!

Avstrija-Turčija. Kakor smo že v zadnji številki poročali, sprejela je turška vlada avstrijsko ponudbo, po kateri se bode Turčiji plačalo okroglo 54 milijonov kot nekako odškodnino za bivše okupacijsko ozemlje. Ta vest je napravila v vsej Evropi vesel vtis, ker je odstranila nevarnost vojske. Na Turškem je tudi že bojotk avstrijskega blaga močno ponehal. V kratkem se bode podpisala pogodba in potem bode pač bojotk popolnoma ponehal. S tem bi bila vsa nasprotja med Avstrijo in Turčijo oglašena.

Dopisi.

Sv. Barbara v Halozah. Poročamo našim ljubim čitateljem novico; predpretekli terek, to je bilo 12. januarja 1909, so sodniki mariborskega okrožnega sodišča obsodili barbarškega najhujšega hudodelca oziroma prvaka Vida Klinca na 4 mesece težke ječe. Tukaj imate liberalci sad vaših društev. Ali je bilo treba Klinca šipe pobijati in čez svetlega cesarja zabavljati in zmerjati? Seveda sodniki so ga tako po milosti še sodili. V prihodnjo, če pa kaj takega spet priredi, dobi od 1—5 let. Tudi tisti so jo dobili zdaj po nosu, ki so ga zagovarjali, da več ne bode dobil, kakor 1 mesec. Ja, seveda, če bi prvaki postave delali, potem ne bi bilo nobenih paragrafov.

Podgorce pri Veliki Nedelji. Naš kramer in gostilničar ima pošto nabiralnico, pa baje noče „Štajerca“ dostavljati. Mi zahtevamo, da se temu klerikalcu odvzame pošto in jo podeli drugemu možu, da nastane enkrat red na pošti!

Iz Gornjo-radgosskega okraja. V našem okraju so občine, katerih predstojniki so večinoma sami klerikalni podrepani. Kakoga značaja so ti ljudje se je najbolj videlo ob času razdelitve sena in slame, katero je država dala revnim posestnikom po znižani ceni. Na železniški postaji v Radencih je tamkajšnji predstojnik M. Divjak nadzoroval seno in slamo katero je došlo za več občin tukajšnjega okraja. Ali ta človek se za vsebino blaga ni brigal nič, pokazal je samo, kateri vzg. sliši tej ali oni občini in si za to veliko mojo računil kot bi bil najvišji državni uradnik. Prigodilo se je, da so ljudje mesto sena dobili blata in kamenja v seno zavitega. Glede ukaza c. k. okrajnega glavarstva v Ljutomeru bi se predstojniki imeli ozirati le na majhne posestnike in bi večji posestniki, kateri imajo, čez 10 glav goveje živine sploh ne bi smeli nič dobiti. Ta ukaz so naši podrepani predstojniki popolnoma prezirali. Občinski predstojnik Franc Vuk v Terbegovcih je veleposestniku Janezu Košarju, kateri velja za najpremožnejšega kmeta v celém okraju in ima 16 glav goveje živine, odkazal seno kolikor ga je hotel imeti, njegove sosedje pa preziral. V Okoslavcih se je pri tehtanju slame tak daleč zmotil, da so nekateri posestniki čez 100 klg. manj dobili, kak se njim je zaračunilo! Zares čudno tehtanje in računanje! Ednakih slučajev še bi lahko več našli. Vi generalni podrepani pa si zapomnite da ste nam delili seno in slamo prvoin zadnjokrat! Za slučaj ko bi še bili primorani enkrat za tako podporo prositi, bomo skrbili tudi za to, da bo c. k. okrajno glavarstvo svoje uradnike na lice mesta poslalo in da bojo tisti delitve sami naprej vzeli. Prvaški voditelji niso ničesar storili, da bi kmetje dobili podporo. Nemški poslanci so morali za nas delati, ako ravno to ni bila njih dolžnost. Razdelitev pa so prevzeli prvaki, seveda sebi in svojim podrepanikom v dobiček. To je škandal! Kmet, zapomni in otresi se tvojih prvških pijavk!

Iz Slaptinca. Pri tukajšnjem gostilničarju, na prijazni gomili je pretečeni teden c. k. žandarmerija vjela več domačih fantov, kateri so po krivi poti prišli do večje svote denarja ter se s tistim dalje časa imenitno zabavljali. Pomilovanja vredni stariši teh fantov se naj s tem tolažijo, da še bojo njihovi sinu enkrat gotovo zastopali častna mesta v občinskih in cerkveno konkurenčnih odborih. Tako je pri nas namreč navada od časa, kar so začeli naš g. župnik Kunce dajati navodila pri volitvah. Ali nas razumete? Lahko dokažemo, da marsikateri ljudje s prav čudno preteklostjo pridejo do častnih služb.

Podova — Brezula. Kaj maram za denarje, gradove, zemlje, če meni pač tožba po sreči ne

gre — tako je morda mislil naš Tine, po mačem kovač, ko je pred kratkim zgubil to zaradi znanega telegrama. Vsak pameten je s sreče kovač. Pa ti Tine je nisi bil, ker si pus da ti je Tonek ogenj pihal. Dobrotna ognja oblast, ko človek čuva njeno rast, pa kar pravi Arneć ti, to tebi v korist pač nikol Pardon! Namesto Arneć sem hotel reči Toni. Pa naj bo! Kar je, je! Tožbo si Tinek u grafično. Da bi bil Morze vedel, da bodeš ti njegovi iznajdbi imel tako smolo, obrnil bi v grobu, kajti on gotovo ni nikomur kaj hude želel. Ker si se Tine zaradi njegove iznajdbi znebil okroglih 500 K, bi ti jih gotovo vr ako bi še živel in bi ti ne bi bil kriv te z — Tone. Za druge pa Morze tudi pri življenju ni telegrafiral, čem reči šel po kostanj v og Tiptip

Jesenice na Gorenjskem. Radi Jesenic občinski in občinski volilni red je predla dr. Pegan dne 9. januarja t. l. kranjskem v želnem zboru. Nazadnje je vzkliknil „Jesen moramo rešiti.“ No da je veliko gnjilega in s tega v dosedajnem občinskem kakor v volilnem redu, tega gotovo ne bode dr. Pegan nihče vgovarjali, a skoraj prepričani smo, da dr. Pegan njegov program prav pristransko stavljal in sicer po navodilih jeseniškega fajmo Janeza Zabukovca, ker so se ravno pri zadnji jeseniških občinskih volitvah pokazale ugodne v občinskem redu za veleposestnika in v davkoplačevalce, tako da so imeli dosedaj odločevati pri volitvah in si s tem pridlo glavno besedo pri oskrbovanju občinskega imenkar je tudi popolnoma pravilno in zakonito. Tudi delavci ima dosedaj volilno pravico, a s oni, kateri plačuje osebni dohodninski davek s tem je bilo delavstvu pomagano, da je ravno delavcev v velikih industrijskih krajih, kakor v Jesenicah prišel do dobrega občinskega zastupstva v domačem parlamentu. Temu gotovo tudi ne vgovarjamo, ako ravno se je zgodilo, da klerikalni delavci na Jesenicah preprečil volilno župana in da imamo danes tu gerenta kroja Čebulja! Res prav ruske razmere. Sestavljen program dr. Pegana pač nisem še bral, osonker ne obćujem s dr. Peganom, še manj fajmoštom Zabukovcom. A že danes sem pričar, kako „slovensko radikalno“ je on sevil bodoči obč. volilni red! V prvi vrsti bode občinskega odbora zagnal vse viriliste! Namreč virilisti na Jesenicah so ravno fajmoštru Zabukovcu trn v peti, ker on ne more s temi pometati, kakor bi on hotel in to „Kranjska obrtna družba“, c. k. državna železnoravnatelj A. Trappen, A. Schrey, Janez in J. Ferjan in A. Trevnj, 7 tedaj je že precej številno, z katero je moral Zabukovec vedno čunati!! — Nadalje častni občani. Ker fajmošter Zabukovec, same fajmoštre, debele pitane, imenovati častnim obćanom v naši občini. Potem pridejo oficirji v pokoj (Zabukovni prijatelj oficirjev, ker so večinoma s Nemci) ker jih pa imamo tudi na Jesenicah volilce v I. razredu, tedaj „abtreten“ z njimi. Kaj bode z dušnimi pastirji in z učitelji in teljicami naredil, tega ne vem, gotovo pa da bode na inženirje in višje uradnike v I. razredu popolnoma pozabil! Kedor zna pa v vsak po svojem, Bohinjc pa s svedrom. V drugem razredu so dosedaj samo oni volili, kar plačujejo skupaj 1/2 vseh obč. davkov, in ravno na Jesenicah, ker industrija sama 80% od plača, je ta število volilcev v II. razredu obočevala, kar se je lahko prepetilo, da so v razredu samo 4—5 volili. Po Zabukovčevim ceptu bo sedaj drugače. V drugem razredu jih bode toliko volilo, kolikor jih bode on treboval, tako da bode sigurna zmaga v II. razredu. V tretjem razredu so pa dosedaj odločevali oni tovarniški delavci, kateri plačuje oseb. dohodninski davek in so si večinoma s izbirali zastopnike delavce. To bode pač v bodnje še vsled splošne in tajne volilne prav a zmagal bode socijalni demokrat na Jesenicah. Rezultat po novem obč. volilnem redu b potem ta le: V občinskem odboru na Jesenicah bode imel fajmošter 1/2 in socijalni demokrat 1/2 glasov, odločeval bode tedaj v občini fajmošter Zabukovec! In ti podjetnik obrtni